

Ellers vil jeg sige, at fru Dorte Bennedsen og også andre ordførere fuldt ud har bekræftet, hvad det er for grupper, vi i Danmark bør tage os af: ældre, syge, børnefamilier og i det hele taget noget i den retning. Det er også derfor, vi hele vejen igennem er lidt forsigtige med at sige, hvad er det, vi skal gøre for de flygtninge.

Jeg ved, man har talt om både at holde elastik og snor og alt muligt i mig. Det behøver man såmænd ikke bekymre sig så meget om, for jeg er indstillet på at give dem så frie forhold, som det overhovedet er muligt i den personlige situation, de er i; det er vel den kortest mulige måde, man kan sige det på. Jeg er også enig i, at hvis der skulle komme en situation, der nødvendiggør at drøfte, om vi skal tage flere, drøfter vi det selvfølgelig med de partier, der stemmer for. Det har jeg også tidligere sagt offentligt.

Så vil jeg gerne slå fast, at det med de seks plus seks fire gange såmænd ikke er noget, teknokraterne og i øvrigt heller ikke jeg selv har fundet på. Det er noget, der står i bosnierloven som et princip, har jeg fået oplyst, så det må vi drøfte. Men der er jo ingen tvivl om, at UNHCR ikke håber, at det varer 2 år, sådan har jeg forstået det.

Så synes jeg slet ikke, fru Pernille Frahm viser sig ret meget positiv over for dette lovforslag i modsætning til SF's normale holdning, også over for bosnierne for nogle år siden, og det kan jeg faktisk ikke forstå. Der kan da godt være ting, SF og regeringer kan være uenige om, men det skulle være forholdsvis nemt at finde ud af, at man vil stemme for lovforslaget, selv om man selvfølgelig også skal stemme for de ting, som efter SF's mening måske skulle være gjort anderledes.

Fru Pia Kjærsgaard og også andre talere fra både Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet har flere gange talt om, hvor meget man kan få for pengene i nærområdet. Nu er nogle af de tal, jeg har nævnt, altså ikke huse og bygninger, og der er for øvrigt forskel på lejre og telte; det kommer an på, hvad man vil have. Der er meget af det, der er betydelig billigere, men jeg fik at vide forleden dag, at de telte, jeg havde omtalt, altså ikke kan tåle vinterperioden. Det kan lejrene derimod.

Jeg vil gerne sige, og det er især til hr. Søren Søndergaard, at jeg i hvert fald ikke har nogen planer om at gøre brug af min bemyndigelse til at sende nogle fra Danmark tilbage til lejre eller telte i det område – overhovedet ikke. Der

kommer en bedømmelse af, hvordan de kan få den bedst mulige start til at komme tilbage til deres rigtige land. Det er dét, det drejer sig om, men lige nu kan vi jo ikke helt svare på, hvordan det vil udvikle sig.

Hr. Arne Melchior var for en gangs skyld meget mere kritisk end normalt – ikke lige over for mig, men over for hele ministeriet. Jeg kunne slet ikke kende hr. Melchior i dag, men når vi nu kommer til at tale mere om det med CD, finder vi nok også ud af at klare det her. Det tror jeg vi gør.

Jeg vil gerne være med til at skrive et betænkningsskildring, der bedre afslører, hvad min tankegang er. Men vi er nødt til at afpasse det i forhold til dem, der kommer, og det er derfor, vi vil have de frie rammer, så vi ikke låser os fast og ikke kan gøre noget, hvis der kommer helt andre typer, end vi troede.

Jeg har i dag nævnt noget med landbrug til Kristeligt Dagblad, og det er jo netop, fordi det måske er landbrugere, der kommer herop. Er der nogle landmænd, der gerne vil invitere dem til at bo hos sig, er det da helt fint, og de skal da også have frie forhold på et landbrug. Det er altså bare et eksempel, men det kan vi tale videre om.

Så er det blevet nævnt – det var vist som et spørgsmål til hr. Henrik Svane – at jeg har sagt, at militæret ikke vil stille Beredskabsstyrelsens sygehus til rådighed. Nej, på det tidspunkt arbejdede vi ikke på det, men hvis det er en af de ting, der kan hjælpe i nærområdet, kan det være lige så godt som at bygge telte og huse, og hvad det ellers kan være.

Jeg hørte, at hr. Tom Behnke i den forrige debat talte om nogle oplagte skibe, som Scandlines ejer. Det er da en idé, som måske kan indgå i overvejelserne. Jeg skal ikke kunne sige, om det bliver tilfældet, men hvis teltene ikke kan holde til vinteren dernede, bliver der nok brug for mere opfindsomhed. Men til dem, der taler så meget om at hjælpe i nærområdet: Det er altså ikke et enten-eller, det er efter min mening et både-og.

Og så er det ikke rigtigt, som hr. Søren Søndergaard sagde, at der er gået lang tid; det er virkelig gået hurtigt. Jeg tror, vi var det første land overhovedet, der meldte ud, hvad vi ville i nærområdet. Vi gav den højeste procentdel, der er givet indtil nu fra noget EU-land i forhold til befolkningens størrelse, og vi var de første, der meddelte Tyskland, at vi gerne ville tage nogle herop. Det er faktisk gået så hurtigt, som det